

stipula, ae. subs. f. **FORMA** stupula, stupla VARRO Rus 2.11.2. quod fit ab hordeo et stupla et omnino arido.; *confusiones con spiculum* GLOSS 2.591.43. runa stipula. 2.593.30. spicula calamus stipula. **ETYM** stip-. *Pese a la cantidad de la i, el significado parece concorde con la familia stip-*. **DLAT** stipa. **DROM fr.** éteule 'rastrojo', étioler 'marchitar'; RESTIPULARE > cast. restojo > rastrojo. [FREQ humilis 180 ^{indicia} 11 /d.c.m. 160 TER] uocabulum escriptis litterariis omne genus, praecipue argumentando, aptum, et prosa et uersu; usibus mediis, praesertim pro rata parte doctis; et technicis ad historiam naturalem, agri culturam medicinamque inuenitur; inde ab initis apparet, in fine Antiquitatis usitatus.

VARIATIO OPERUM		indicia	p/d.c.m. subc.
	argumentalis	101	14
	dramatica	1	2,2
	exponens	39	13
	lyrica	6	21
	narratiua	32	5,9
	satirica	1	5,2
DIACHRONICA	III-II aec.	1	2,5
	I aec.	12	4,3
	I-II ec.	38	9,8
	III-V ec.	129	14
DIAPHASICA	docta	24	11
	media	155	11
	quotidiana	1	1,7
DIASTRATICA	litteraria	153	11
	technica	27	0,8
MODUS	prosa	154	10
	uersu	26	13

¶ **a** spicae partem designauit hominum nutrimento inutulem; a quo reliqui usus prouenerunt, prout culcitis faciendis ea uteretur, lateribus fabricandis, casarum culmis parandis, iumentis enutriendis aliisque quae apud agricolas factitantur • *designó la parte de la espiga que no tiene uso alimenticio para el hombre, de donde derivó el resto de sus usos, según se utilizara este resto para rellenar colchones, elaborar adobes, preparar los techos de las cabañas, alimentar a los animales y otras actividades semejantes, propias de la vida rural: caña, paja, tallo de los cereales, rastrojo* [REL auena^a, canna, caulis^a, culmus^a, sarmen-tum, scapus^a, truncus^a HOL spica DOM res nihili postea crescens; foco faciendo aptum flamma, lignum, urere; lateribus palea; iumentorum alimenta pabulum; in oculo alieno ajeno trabes; exemplar leuitatis leuis, uentus] 160 TER Ad 848. faciam ut stipulam conligat. 37-30 VERG Georg 1.85. saepe etiam sterilis incendere profuit agros atque leuem stipulam crepitantibus urere flammis. 8-12 Ov Trist 5.8.20. Nos quoque floruimus, sed flos erat ille caducus, flammaque de stipula nostra breuisque fuit. 79 PLIN Nat 18.80. fragili enim stipula et tenuissima palea granum continetur. 197 TERT Apol 39.14. stipulam quis in alieno oculo facilius perspicit quam in suo trabem. 390-406 VULG Ex 5.7. Nequaquam ultra dabitis paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius: sed ipsi uadant, et colligant stipulas. 412-427 AUG Ciu 21.7. de magne lapide, quod nescio qua sorbitione insensibili stipulam non moueat et ferrum rapiat. ADNOT Lucan Suppl 6.85. CULMOS stipulas segetum, quas comedere non ualebant. PS DOSITH Vat. καλάμη, κάρφος, stipula. ISID Orig 17.3.18. Stipulae sunt foliae seu uaginae, quibus culmus ambitur atque fulcitur ne pondere frugis curuetur. DIG 50.16.30.1. «stipula illecta» est spicae in messe deiectae necdum lectae, quas rustici cum uacauerint colligunt. SERV Georg 1.84. stipulas uel quisquilias.

b rustica tibia quod pastores maxime flant; quo figurato Vergilius poeta usus est et a grammaticis postea memoratum saepe fuit • *caramillo, quizás un uso metafórico sin repercusión, luego repetido por los comentaristas* [HYPER instrumentum musicum quod flando sonat SIM → auena^b] 42-39 VERG Ecl 3.27. non tu in triuiis, indocte, solebas stridenti miserum stipula disperdere carmen? 125 APUL Flor 3. CASSIOD Orth 181. excipitur auena, quae significat tibiam uel stipulam. SERV Buc 3.27. MISERUM CARMEN triste, flebile, quale canunt stipulae, et quod congruit ad imitationem matris orbatæ. GLOSS 3.429.49. καλάμιστρος. 3.556.31. calami stipula.

↪ ut stipulatio, uide - stipulatio^a, - stipulus.